

Per què TV3 hauria pogut fer l'espot de l'ANC

Hi posem ironia i barregem sense manies l'espot de l'Assemblea per la Diada i la nova programació de la televisió pública

Un fragment del vídeo de la Diada 2022. | ANC

TV3 ha encetat la seva "temporada de l'entreteniment", un nou cicle televisiu en què intentarà allunyar-se tant com pugui de la política i apropar-se tant com sàpiga a l'humor i al qui dia passa, any empeny. Segons el nou director de la cadena, Sigfrid Gras, "la política ha quedat en un segon pla a Catalunya". Ara la gent el que busca és esquivar l'actualitat i trobar refugi en formats *picadets*, ben produïts i amb aquella dosi tan catalanament mesurada de morbo.

[noticiadiari]2/238721[/noticiadiari]

La temporada s'estrenarà oficialment aquest dilluns, però aquesta setmana TV3 ja ha posat tota la carn a la graella perquè la cosa funcioni, i ho ha fet executant una estratègia trencadora, brillant, i un punt perversa. La idea era començar a atreure l'audiència cap a aquesta nova proposta televisiva, acabar de convèncer el públic més polititzat que el que necessita és aquesta mena de contingut frugal... I a fe de déu que ho han aconseguit d'una manera eficient i senzilla: assumint el guió i la producció de l'espot de l'ANC per la Diada d'enguany.

Deixeu-nos-el a nosaltres, devia dir Sigfrid Gras a Dolors Feliu amb un fals to de col·laboració. Ja ens n'ocupem, de l'espot, que a la tele ens dediquem a això de gravar coses i etcètera. No us preocupeu, que ningú ho sabrà. Doneu-nos unes quantes hores i us l'enviem per WeTransfer. Quin era el teu correu?

I li va recordar el correu. En una sola tarda, un equip de TV3 va poder enllestir i entregar a l'ANC un producte excel·lent, un espot pensat al detall, mil·limètricament dissenyat per desanimar a l'independentista tranquil, allunyar-lo de qualsevol mena d'activisme immediat i

abocar-lo a la recerca desesperada d'un entreteniment que l'extregui de la seva trista existència.

Diu la imponent veu en off de l'espot: "Persones d'arreu, de ciutat, de camp, jubilades, joves, gent que fa dècades que és activista, gent que no ho ha sigut mai: hem creat una cadena humana de més de 400 km, hem sigut milions de crits plegats, hem votat i hem guanyat. Aquest 11 de setembre, fem un pas endavant."

Concretament, un pas endavant cap a Montse Interiors per trobar la manteta de sofà més confortable del mercat i procedir a passar tota la tardor sota el seu escalf amb la tele engegada.

Perquè és una crida a la mobilització que ni crida ni mobilitza, amb una retòrica antiga i desgastada -venim del nord, venim del sud, de terra endins, de mar enllà-, com si a les acaballes del 2022 aquesta fos la pedra filosofal per reactivar les ganes de mambo de l'independentisme, i amb un objectiu imprecís com és aquest famós pas endavant, que només se centra a deixar enrere els partits, però sense concretar quin precipici de Catalunya ha estat l'escollit per fer la passa col·lectiva.

Sigfrid Gras ha començat bé, s'ha de reconèixer que ha estat hàbil amb aquesta maniobra discreta. No tenia fàcil virar la voluntat d'un poble cap a la més banal de les inquietuds, tenir la temporada ben encarada des del primer moment no era quelcom esperable. Però amb un sol producte audiovisual de trenta segons ja s'ha acostat raonablement a la fita sense despenjar-se. D'acord, Sigfrid: volem entreteniment. Dona'ns entreteniment. Distreu-nos i fes-nos oblidar als que venim del nord i als que venim del sud que, malgrat sentir la terra tan endins, a vegades tenim ganes de fugir mar enllà.